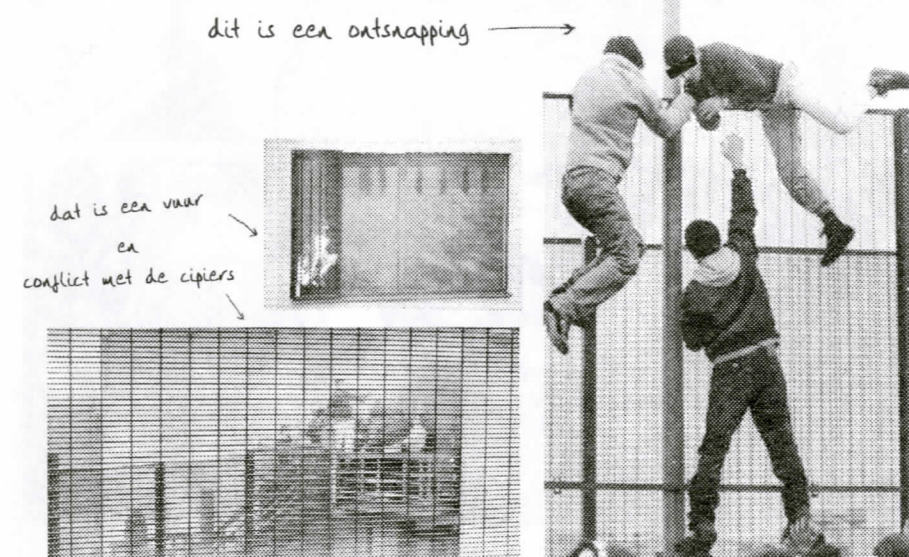

127 kussen aan de gerevolteerden overal

De beelden van in opstand komende mensen in het gesloten centrum die even later op internet verschenen of nog altijd in de hoofden moeten zitten van diegenen die het allemaal hebben meegemaakt, doen me denken aan een schreeuw, lang en hees en trillend in de koude februarilucht.

Op 20 januari verzamelen er zich een 50-tal mensen voor het gesloten centrum 127bis in Steenokkerzeel (gevangenis voor mensen zonder papieren). Eén van de aanleidingen van deze samenkost was de mishandeling van een jonge man in het cachot door vier cipiers, en de afranseling van twee mannen die geprobeerd hadden om over de omheining heen hun weg naar buiten te vinden. Anderen gingen daarop in hongerstaking en riepen mensen buiten op om te reageren.

Wat er daarna gebeurde hebben de meesten waarschijnlijk al gehoord. Binnen begonnen de mensen hun gevangenis kapot te slaan, brand te stichten en op het dak te klimmen. Tegelijkertijd is het iemand gelukt om, met de hulp van de mensen van buiten, over de hekken heen te ontsnappen. Waarschijnlijk heeft deze gebeurtenis de verbeelding van velen, aanwezigen en niet-aanwezigen, toch wel even overstegen. Niet omdat een onrustig hart niet

Maar omdat de wereld soms gewoonweg anders in elkaar kan zitten dan we denken, omdat we overrompeld worden door de oncontroleerbaarheid van een situatie, of gewoon omdat een opstand vaak alle deuren en ramen krachtig uit hun scharnieren trapt, die in ons hoofd misschien al lang vastgeroest of dichtgenageld waren. Is het ook niet zo dat de kracht en vastberadenheid van al die revoltes, die zich nu toch in een redelijk groot deel van de wereld blijven opstapelen, ons tot op een zeker punt gewoonweg versteld hebben doen staan? Met rode wangen kijkend naar de verspreiding ervan, voelden we maar al te goed hoe verkrampt onze lichamen zijn geworden door al die tijd van koude en hoeveel moeite het ons zelfs kan kosten om naar het vuur toe te bewegen, en ons eraan te verwarmen. Stompeled, niet wetend hoe de stijve benen te gebruiken.

Maar door een opstand zoals die in het

edito

Vandaag luisteren we gespannen naar de berichten over de oproerige gebeurtenissen in de Arabische wereld. Zoals we dat in 2008 deden, toen Griekenland in brand stond na de politiemoord op een jonge anarchist. Zoals in 2005, toen de Franse banlieues in rellen uitbraken. Ze toveren een glimlach op ons gezicht, deze mensen in opstand, zoals elk ander bericht over mensen die revolteren: in de gevangenis, in de gesloten centra, in de wijken.

Mensen die strijden, iets van overal en alle tijden. En toch wordt het telkens weer vergeten dat het beter is om te proberen, dan gevangen te blijven in je situatie, dat het mogelijk is om te strijden. Vergeten, omdat de staat mensen de bak indraait, deporteert of doodt. Omdat de staat kleine toegevingen doet om de mensen te kalmeren. Omdat er dagelijks rotzooi in onze strot geramd wordt over hoe goed het wel niet is om gehoorzaam te zijn. Omdat we soms niet meer weten waar te beginnen en dan maar helemaal niet beginnen. Omdat we de getuigenissen over rellen, opstanden en revoluties niet in leven houden. Als het niet meer op de TV komt, dan wordt het vergeten. Maar bestaat er een mooier onderwerp om over te praten, bestaat er leuker nieuws om te verspreiden dan de berichten over mensen die ervoor gekozen hebben om zich niet meer te laten doen?

Wij willen hierover praten, over mensen die strijden, en over onze strijd. Omdat deze verhalen inspiratie, moed en ideeën zouden kunnen geven aan iedereen die staat te trappelen van ongeduld. Omdat we, ondanks alles, het *waarom* van onze revolutie leven willen blijven inblazen.

de mengeling van woede, liefde en moed genoeg kan zijn om de anders zo onoverbrugbaar lijkende afstanden, in het leven geroepen door dingen als nationalisme, religie, angst en macht, tot een armlechte herleid kunnen worden. En dat die momenten waarop mensen voor zichzelf opstaan niet iets moeten zijn waarnaar we enkel vanuit

is niet voorbij, integendeel!

nd van revolte blijft krachtig waaien doorheen de Arabische wereld en elders

den in Tunesië en Egypte lijken de re-
n in vele andere landen van de wereld
en. Van Algerije tot Bahrein, van Iran
van Jemen tot Syrië komen duizenden
o straat, worden ontketenen massale
op de werkplaatsen, vallen de orde-
an, gaan over tot het plunderen of in
en van de gebouwen van de statelijke
nische macht. Er waait een wind van
or deze landen; een wind die moed
wind die de boodschap meedraagt dat
l regime, hoe autoritair ook, onkwets-
at geen enkele ellende, geen enkele
king ooit beschut zal zijn tegen een
nde sociale storm.

n niet kunnen voorspellen in welke
eze stormen gaan waaien, maar het is
tijdens zulke opstandige momenten,
nst', *alles in open lucht naar buiten*
tegenstellingen springen in het oog
een regime dat ineens stort zal tonen
een overwonnen onderdrukking er
e schuilgaat. Sommige opstandelin-
en misschien dat het heil zal komen
democratisch regime dat zonder twijfel
ongelijkheden en de uitbuiting zal
en. Anderen denken dat de moment
is om met de nationale vlaggen te
aien, vergeten zo dat de armen nooit
land zullen hebben en verdoezelen
tionalisme altijd zal leiden tot slacht-
nteringskampen voor 'de anderen'
en. Nog anderen willen misschien een
h regime invoeren en iedereen onder-
n de wrede sharia die alle vrijheid zal
a, op een nog meer verraderlijke ma-
e huidige autoritaire regimes.

is niet alles. Vele mensen komen in
ewoon omdat er ze er genoeg van heb-
ebben er genoeg van om onderdrukt
korfd te worden; ze hebben er genoeg
m te zijn en overgeleverd te zijn aan
hebben er genoeg van om te leven in
omstandigheden zonder geluk, zonder
eze "nee" is zeker slechts een begin;
is een nee die de weg vrijmaakt, en
ook wel voor, zoals we reeds kun-
in getuigenissen van opstandelingen,
n van een totaal andere soort dan de-
religie, nationalisme en geld. Erva-
et vormen van *zelf-organisatie* onder
ken mensen buiten elke Staat om; van
it en *wederzijdse hulp* onder mensen

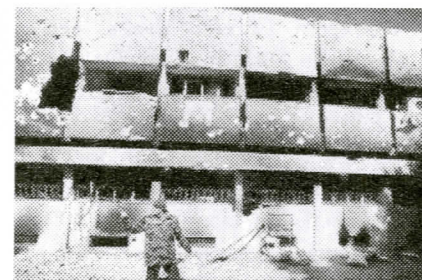
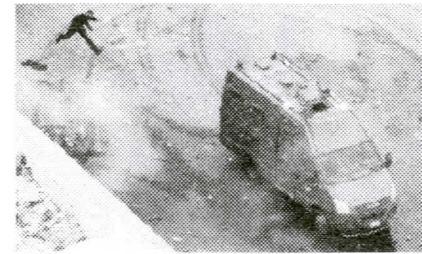
ke kapitalistische
om; van *bevrij-*
de vastgeroeste of
e sociale rollen
an en vrouw, tus-
s en kinderen, tus-

en verachte arbeiders. En dat jaagt niet alleen
de machthebbers angst aan, maar ook de aspi-
rant-machthebbers: het maakt hen bang dat de
opstandelingen zouden ervaren en zich bewust
zouden worden *dat ze geen enkele machthebber*
nodig hebben, oud of nieuw, corrupt of 'eer-
lijk', dictatoriaal of 'verkozen'. Dat alle macht,
dat elke baas hen altijd zal belemmeren om een
vrij leven te leiden, om zich vrijelijk onderling
te organiseren. Dit spook van vrijheid, die haar
schoonheid en mogelijkheid toont tijdens deze
momenten van revolte, doet allen die de macht
willen behouden of veroveren, sidderen van
angst.

Nu, laten ook wij dit spook van de vrijheid ver-
welkomen; laten we de mentale grenzen tussen
een *hier* en een *ginder* die we in onze hoofden
opgetrokken hebben vernietigen. Laten we dur-
ven om luid en krachtig te roepen dat wij geen
vaderland hebben, dat we geen enkele regering
willen. Dat we niet alleen de ambassadeurs van
die oproerige Arabische landen zullen verja-
gen uit hun villa's in Brussel, maar dat we ook
alle politici, alle bazen uit hun zetels zullen
jagen. Niet om op onze beurt plaats te nemen,
maar om ze voor altijd te vernietigen. De beste
steun, de beste solidariteit met de opstanden in
de Arabische wereld is om hier een weg te ba-
nen voor de bevrijdende revolte.

جميلة كابتسامة المتمردين

Rechtbanken in de fik

Tijdens de opstand in Tunesië staken de opstandelingen 14 rechtbanken in brand. Ook
verschillende gevangenissen zijn nog steeds buiten werking na aanvallen en opstanden. De
nieuwe orde begint zich te vestigen, en één van de eerste bekommernissen van de Tunesi-
sche minister van Binnenlandse Zaken is uiteraard om het repressieve apparaat te herstel-
len. Hij "reken daarvoor op de financiële steun en hulp van de Europese Unie" die zeker
niet zal weigeren om een andere Staat die zichzelf de middelen wil geven om de bevolking
onder de knoet te houden te hulp te schieten. Daarenboven heeft de minister alle rechters
van het regime van de gevluchte dictator Ben Ali gerehabiliteerd; die zitten allemaal terug
op hun postjes.

Barricades openen de weg

In Algerije is de stad Akbou één van de meest intense punten van de aan de gang zijnde rel-
len. De vonk was de beslissing van de politieprefect om 495 sociale woningen te ontruimen
die sinds januari bezet worden door vele families. Die hebben zich niet laten doen en met
stenen, barricades en molotovcocktails weerstand geboden aan de ordediensten. Momenteel
zijn de woningen nog altijd bezet. Ondanks de oproepen tot kalmte van de "wijzen van de
gemeenschap" blijven de rellen doorgaan en zich uitbreiden naar verschillende zone's van
de stad. Op de belangrijke verbindingsweg RN26A tussen Vgayet en Tizi-Ouzou werden
barricades opgeworpen waardoor het economische verkeer werd lamgelegd. Zulke blok-
kades zijn trouwens ook in de rest van het land (Naciria, El Harrouch, Sidi Amar, Bordj
Menaïel, Tazmalt) een erg verspreide praktijk. De barricades leiden bijna altijd tot zware
confrontaties tussen de opstandelingen en de ordediensten die nadien worden voortgezet in
de wijken. Zo slagen de opstandelingen erin om het monopolie op de ruimte te ontrukken
aan de ordediensten. Ze kiezen hun strijdterreinen zelf en vermijden zo om in de valstrik te
trappen van een gecentraliseerde botsing op een gunstig terrein voor de ordediensten.

Democratie of niet, het is het uur van de revolte

In het zuiden van Irak kwamen in verschillende steden honderden betogers op straat om
te protesteren tegen de ellendige levensomstandigheden. Alle betogingen zijn uitgemond
op rellen met de ordediensten van de "jonge Iraakse democratie" die werd opgericht na de
invasie van de Westerse troepen. Daarenboven werden tijdens en na de rellen verschillende
overheidsgebouwen in brand gestoken. Sinds enige tijd begint de spanning naar een sociale
strijd (stakingen in de fabrieken, betogingen die niet door de Staat noch door de islamisten
gecontroleerd worden,...) terug aan kracht te winnen in Irak, een land dat verscheurd is
door een militaire bezetting, een politiedemocratie en een oorlog die de islamisten deels
tegen de bezetting voeren, maar ook tegen de Iraakse bevolking zelf om hen het islamisme
op te leggen. De Staat poogde de woedende betogers af te kopen door hen jaarlijks een
aantal watt gratis elektriciteit te beloven.

Waar de mensen in opstand komen, wordt de schaduw van de autoriteit teruggedrongen

In Libië, ondanks de pogingen van het Kadhafi-regime om de revolte onmiddellijk en bru-
taal de kop in te drukken, is de revolte vanuit de oostelijke steden Benghazi en Al-Baida
doorgedrongen tot de hoofdstad Tripoli. Het dodental van de gewapende confrontaties tus-
sen ordediensten en opstandelingen telt men per honderd. Ook proberen milities betaald
door het regime elke poging tot revolte de kop in te drukken met terreur. Tegelijkertijd met
de rellen in de straat, brak in de gevangenis van Benghazi een opstand uit. Niet alleen werd
een groot deel van de gevangenis verwoest, maar ook slaagden vele gevangenen erin om te
ontsnappen. Een groot deel van deze gevangenen zou zich onmiddellijk aangesloten hebben
bij de opstandelingen, en samen gingen ze over tot het in brand steken van vele gebouwen van
de overheersing, waaronder het kantoor van de hoofdprocureur, een politiekantoor en enkele

n akkoord? Nee, bedankt!

agen over het conflict rondom het interprofessioneel akkoord

elste akkoord dat de werknemers die-
e miserie duwt. Nu noemt het interpro-
el akkoord, morgen zal het weer een
naam hebben. De vakbonden roepen
takingsdagen waardoor er al duizen-
sen op straat kwamen en stakingspi-
verden opgericht. Maar wat willen al
nsen? Hier ga ik niet over speculeren.
ag is of eender welk akkoord ons ooit
de komt? Of juist onze ellende veran-

erlijk ben, krijg ik altijd een grijs op
zicht als ik hoor over stakingen. Zeker
e normaliteit op hun kop zetten. Maar
dt ik ongelukkig van de eisen die naar
schoven worden door de mensen die
protesteren zijn. De waan dat er een
kan gemaakt worden tussen armen en
werkgevers en werknemers, het volk
aat. Zolang mensen toegevingen vra-
de heersende groep, of vragen dat ze
hard slaan, zonder ooit harder terug te
ullen zij altijd tot de uitgebuiten horen
e situatie nooit veranderen. Zolang de
r blijft bedelen, zal hij bedelaar blij-

u ik graag even de vakbond in vraag
tellen. Dat men vroeger in de vakbon-
grote redder heeft gezien, is misschien
as begrijpelijk. Er was ook een zekere
ardigheid en bepaalde doelen werden
Later werd toch maar al te duide-
de vakbondsstrijd nooit echt iets zou
ren, integendeel zelfs. Maar nu is de
van de vakbond gewoon steeds belat-

chelijker. Strijdvaardig stelt ze zich alvast niet
op, integendeel. Ze gedraagt zich als buffer,
tussen arm en rijk. Ze zorgt ervoor dat rijken
niet "te boertige" dingen doen. En visa versa
zorgt ze ervoor dat het protest binnen de baan-
tjes geleid wordt. En proberen ze de protesten
te kanaliseren. Door dagen van actie aan te
kondigen, en zo te beslissen wanneer en hoe
er geprotesteerd wordt en ook wanneer niet.
En dat lukt hen in veel gevallen ook.

Nee, voor mij is het duidelijk! Er kan geen
vrede zijn tussen arm en rijk. Een akkoord zal
onze miserie verankeren, en de weg naar vrij-
heid steeds bemoeilijken. Maar ik wil hier niet
elke schreeuw van protest de grond in deuken.
Ik hoop dat mensen snel door hebben dat als
ze willen dat er iets verandert, ze het zelf zul-
len moeten doen. En het niet overlaten aan
vakbonden of partijen die allemaal hetzelfde
machtsspelletjes spelen. Dat mensen het ini-
tiatief in eigen handen nemen en zelf de mid-
delen en methodes van strijd bepalen.

Er kan geen akkoord zijn met de vijand! Kijk
naar wat er in Frankrijk gebeurd is rond de
pensioenen. Grote betogingen, stakingspiket-
ten, heel het land leek lam te liggen. Toen het
conflict uitdoofde, is de nieuwe pensioensre-
geling gewoon doorgevoerd. Er bestaat alleen
maar de waan dat er compromissen gesloten
kunnen worden. Als het echt nodig is dan zul-
len ze het zo in onze strot rammen.

episodes uit het conflict rondom het interprofessioneel akkoord

• In Charleroi leggen stakingen
deel van de industriële en han-
plat. Meerdere supermarkten en
ne's worden geblokkeerd door
etten. Op andere plaatsen in Wal-
en in een aantal bedrijven stakin-
vinden eveneens een aantal blok-
s.

• Tijdens de twee actiedag, wordt
ams-Brabant getroffen. Alle ind-
Tubize en Nijvel ligt lam. In an-
e steden wordt de toegang tot su-
en industriezone's geblokkeerd

11 februari • Een groot deel van de econo-
mie in het industriële bassin van Charleroi
wordt geblokkeerd door stakingspiketten.
Voor de eerste keer sinds het begin van het
conflict, schiet ook de bouwsector in actie:
vele werven liggen lam, alle grote betoncen-
trales worden geblokkeerd. Ook blokkeren
piketten de toegang tot een aantal adminis-
traties zoals de Waalse VDAB, de RVA en
het OCMW.

18 februari • Een groot deel van de econo-
mische activiteit in het Luikse wordt lam-
gelegd door stakingen en piketten. In het

zone's te blokkeren. Er vindt eveneens een
betoging plaats van 8000 mensen. Ook in
Verviers wordt de grootste industriezone
tijdelijk geblokkeerd, net zoals de toegang
tot de kerncentrale van Tihange waardoor de
werknemers de centrale niet binnenkonden.
In Nijvel blokkeert een betoging van 400
mensen een tijdlang de belangrijke verkeers-
ader van de E19 waarna ze door de straten
van Nijvel trekken. In Brussel bezetten 300
mensen enkele uren het gebouw van het Bel-
gisch Verbond der Ondernemers (VBO). In
Antwerpen antwoorden zo'n 2000 mensen
op de betogingsoproep van de socialistische

Een nieuwe militaire basis aan de rand van Brussel

Al jarenlang is de stad Brussel gastheer van het hoofdkwar-
tier van de internationale militaire alliantie NAVO. Toen er
geruchten opdoken dat de NAVO de onveiligheid en slechte
infrastructuur in het Brusselse niet meer zag zitten, kwam de
Belgische regering onmiddellijk op de proppen met niet min-
der dan een half miljard euro voor de bouw van een nieuw
hoofdkwartier voor de NAVO van maar liefst 250.000 m². Ca-
deau aan deze militaire organisatie die al tientallen oorlogen
gevoerd heeft (van ex-Joegoslavië tot Afghanistan) in naam
van de democratie en de internationale veiligheid. De NAVO,
net zoals elk leger en militaire organisatie, is een machine die
dood en verwoesting zaait, steden platbombardeert, hele ge-
bieden en bevolkingen onder militaire controle plaatst.

Overal in de wereld kom je de NAVO tegen. Haar militaire
basissen werden in tientallen landen strategisch neergepoot;
haar kernraketten staan verdoken opgesteld op het hele Euro-
pese territorium (in België bevinden die zich naar alle waar-
schijnlijkheid op de militaire basis van Kleine Brogel). Maar
de NAVO bereidt zich ook voor op meer 'moderne' taken. In
recente documenten spreekt ze bijvoorbeeld over de ontwik-
keling van nieuwe strategieën en legereenheden om te inter-
veniëren tegen rellen in de Europese steden, want op hoog
niveau wordt er gevreesd voor een alsmaar groeiende onte-
vredenheid bij de armere lagen van de Europese bevolking.

Wat zal dat betekenen, dat nieuwe NAVO-hoofdkwartier in
Brussel, het grootste immobieliënproject ooit in Brussel, zo
jubelden de bouwfirma's en waar 4500 functionarissen zullen
werken, zo jubelde de eerste minister?

Ten eerste de verregaande militarisering van een zoveelste
deel van Brussel, dat volledig onder militair regime zal ge-
plaatst worden, waar niemand van ons een voet zal kunnen
zetten. Die militarisering van het terrein gaat ook verder dan
het hoofdkwartier zelf: van de wijk errond die volledig onder
videobewaking zal geplaatst worden tot het onophoudelijke
komen en gaan van militairen, al dan niet in uniform.

Ten tweede een zoveelste stap in de consolidatie van deze
militaire organisatie die een nog vastere voet aan de grond zal
krijgen in Brussel. Vanuit de bunkers en kantoren van haar
hoofdkwartier hier zullen militaire operaties overal in de we-
reld gepland en georganiseerd worden.

Ten derde wederom de klassieke verstrengeling tussen de 'ci-
viele' en 'militaire' structuren die elkaar wederzijds aanvullen.
Van de bedrijven die geld zullen opscheppen met de bouw van
dit hoofdkwartier van de dood, tot de cateringfirma's die de
militairen zullen voeden, van de Belgische Staat die het mi-
litaire uniform verwelkomt als een extra-bescherming tegen
de moeilijk controleerbare jungle van Brussel tot allerhande
geheime diensten die extra bewegingsruimte zullen krijgen
dankzij dit nieuwe hoofdkwartier.

De schone uitspraken bij de eerste steenlegging

Oorlogsvoering als winstgevende business

Eerste Minister Letermé – "Duizenden mensen verbonden aan de internationale
instellingen, leven, werken en consumeren in Brussel. Economisch gezien is dit
nieuwe hoofdkwartier dus cruciaal."

Een groter gebouw voor meer doortastende NAVO

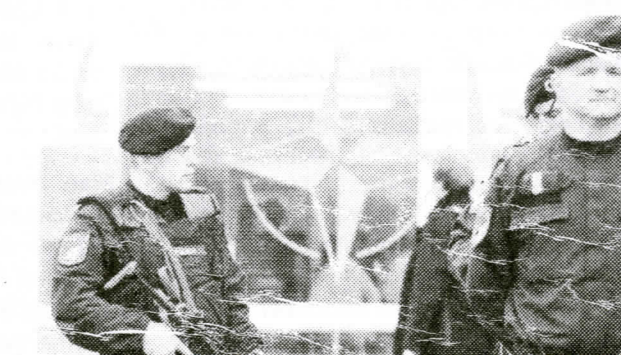

Dat zijn mis-
schien enkele
van de rede-
nen die ons
aansporen tot
een strijd te-
gen dit nieu-
we hoofdkwartier, maar de dieperliggende redenen sporen
ons nog veel meer aan. Want wij zijn gekant tegen alle oor-
logen die de Staten en militaire organisaties voeren, die dui-
zenden doden op hun conto hebben staan om de politieke en
economische belangen van de kapitalistische koplopers veilig
te stellen. Wij zijn tegen alle vormen van militarisering, van
militarisme.

Betekent het feit dat wij tegen oorlog zijn, dat we ons slechts
vreedzaam willen verzetten? Hoegenaamd niet! Er is een we-
reld van verschil tussen degenen die geweld gebruiken om
anderen te knechten, te onderwerpen en te onderdrukken en
degenen die geweld gebruiken om de verknechting, de onder-
werping en de onderdrukking te bekampen. Wij zijn dus zeker
niet gewelddoos.

Maar hoe zou het mogelijk zijn om een monster als de NAVO
aan te vallen, een monster dat tot aan de tanden gewapend is
en ons onmiddellijk overhoop zou schieten? Wij denken dat
het mogelijk is om de NAVO aan te vallen, maar niet op het
terrein waar ze ons verwachten. Elke militaire structuur, zoals
dit nieuwe hoofdkwartier, is afhankelijk van een hele reeks
minder beschermde en kwetsbare tussenschakels. Misschien
wordt de bouwsite van dit nieuwe hoofdkwartier wel heel
goed in de gaten gehouden, maar is dat zo voor de wagens, de
kantoren en de andere werven van de bedrijven die het bou-
wen? Misschien is het niet mogelijk om aan de deur van de
NAVO-functionarissen te gaan kloppen, maar rijden ze soms
in heel Brussel niet rond in auto's met herkenbare nummer-
platen (blauwe cijfers op een witte achtergrond)? Misschien
is het niet mogelijk om de computers op het hoofdkwartier die
de oorlogsbevelen doorspelen kort te sluiten, maar gaat dat
ook op voor al die militaire antennes, de kabelverbindingen
amper een halve meter onder de grond, de elektriciteits- en
communicatievoorzieningen die overal verspreid te vinden
zijn – en totaal onbewaakt zijn?

Het antwoord op deze vragen zal ieder die gekant is tegen
oorlog voor zichzelf moeten vinden.

relaas naast anderen

ging voor het gesloten centrum van Vottem

We waren daar, met een veertigtal voor het gesloten centrum van Vottem. Onze harten nog altijd warm van de berichten over de opstand in het kamp van Steenokkerzeel een week geleden, en van de mogelijkheid van een ontsnapping binnen handbereik. Een levendige bende, vastbesloten. Mensen beklommen de hekken, anderen begonnen erop te slaan. Er wordt geroepen en geroepen, pétards ontploffen, vuurwerk wordt afgestoken. Er is er één die niet deftig werkt, luide ontploffing. Zo'n boem voor dit walgelijke gebouw doet deugd. Enkele buurtbewoners komen op straat, de glimlach om de lippen. Na de brand een week geleden in Steenokkerzeel, die tweederde van de gevangenis vernield heeft, werden enkele opstandelingen overgebracht naar onder andere Vottem. Van de 150 mensen zonder papieren die gewelddadig ontruimd werden uit een bezet gebouw in Anderlecht, werden 10 opgesloten in Vottem, 5 zijn al op een deportatievlucht gezet. We komen aan kort na 17u, de gevangenen zijn juist naar binnen-gegaan, en er was weinig reactie van binnen. Wanneer kniptangen over de hekken vliegen, horen we vreugdekreten. Na een klein half uurtje, vertrekken we in betoging en passeren we langs de cipiers die massaal zijn opgedaagd. Ze worden uitgescholden in alle talen. De betoging daalt af richting Citadelle onder het roepen van "Solidarité avec les sans papiers, avec les révoltés", "Brique par brique, mur par mur, détruisons toutes les prisons", "Freedom for all, break that wall". Twee keer worden barricades opgeworpen in een poging de flikken die volgen, te vertragen. Op een moment komen de flikken van voor, we haken in en passeren de versperring. Ze proberen een kameraad te pakken, we trekken haar los. Eén flik krijgt een stoot in het gezicht. Na de chaos komen meerdere flikkenvoertuigen van verschillende hoeken. Enkele personen worden gewelddadig tegen de grond gegooid. Anderen worden in de omgeving gearresteerd.

Tegen migratiepolitiek • De bureaus van de christelijke partij CDH (waartoe de huidige minister van migratie Wathélet behoort) worden een dag lang bezet in solidariteit met mensen zonder papieren in hungerstaking. Binnen worden er poster geplakt en een spandoek wordt ontrold. Twee dagen later krijgt deze minister Wathélet een taart in zijn gezicht wanneer hij op de universiteit komt spreken.

Man overleden in gevangenis • In de isolatiecel van de gevangenis van Andenne wordt de gevangene Sébastien Ricard dood teruggevonden. De cipiers beweren dat hij zichzelf verhangen zou hebben. Twee dagen

Even later ben ik opgesloten met een vijftiental anderen die de flikken van de straat geplukt hebben. Weigering om de identiteitskaart te geven. Weigering om hen vriendelijk te antwoorden. Handboeien om. In de combi horen we over de radio dat een voertuig beschadigd is op het terrein van de gevangenis. Dat er oproer is in het gesloten centrum. We kruisen verschillende patrouilles die zich in de richting van het centrum begeven. We zullen er niet veel meer van te weten komen.

We belanden in de kooien van het politiebureau van Herstal, dat kleine dorpje dat ook de wapenfabriek FN huisvest. FN dat zijn wapens een beetje overal ter wereld naar toe stuurt om de gerevolteerden af te slachten. Wanneer de Staat haar zakken vult met grote wapendeals, moet ze niet verbaasd zijn als ze ook daadwerkelijk gebruikt worden. Hypocrieten.

In het commissariaat worden sommigen gedwongen om zich helemaal uit te kleden, drie keer door te buigen. De flikken wouden konten zien. Dezelfde flik die ons diep vernederd had tijdens het fouilleren bij de arrestatie (ze gaat in onze onderbroek, betast onze borsten), heeft nog eens plezier. Een kameraad begint te roepen, de anderen antwoorden. Nadien proberen ze foto's te nemen. De eerste die moet gaan, verzet zich woest. Vier flikken springen op haar, houdgreep, uitgetrokken haren. Ze roept, de anderen antwoorden, slaan op de celdeuren. Ze volhardt. Geen foto's. De flikken hebben er genoeg van en laten de zaak vallen. Daarna volstaat een simpele "neen". Bij niemand wordt een foto genomen. Als de strijd loont. Na enkele "neen, ik weiger", doen de flikken zelfs geen moeite meer om verklaringen af te nemen, zelfs niet om de weigering om een verklaring af te leggen te laten ondertekenen. Rond 20 u wordt iedereen vrijgelaten.

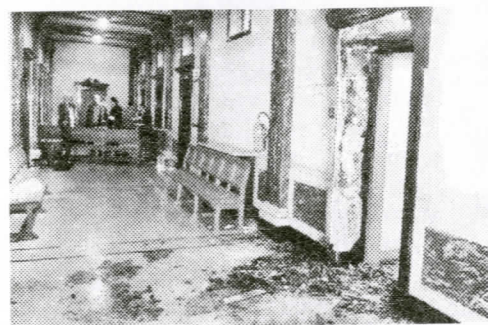
Alles gaat door. Groeten aan de gerevolteerden van Steenokkerzeel, aan de gerevolteerden van overal, aan de kameraden (Olivier, Dan, Ivan) die op dit moment opgesloten zijn in een gevangenis in Parijs voor hun strijd tegen de gesloten centra, tegen alle opsluitingen. Hun strijd, zoals de onze.

Man overleden in politiecommissariaat • De 21-jarige Marc Roland sterft in een politiecommissariaat in Ath. De politie beweert dat hij zichzelf heeft doen stikken met een overdosis pillen, maar velen beschuldigen de politie ervan hem te hebben vermoord. De politie vrezen voor wraak, gezien er veel mensen praten over molotov cocktails en wapens. Op de dag van de begrafenis worden er tientallen mensen preventief opgepakt. De sfeer is gespannen en de schrik voor rellen zit er dik in.

Poging tot ontsnapping • In het gesloten centrum van Steenokkerzeel worden er verschillende ruiten gebroken door mensen zonder papieren.

Wilde betoging in Brussel • In het Brusselse Molenbeek vindt er een wilde betoging van enkele tientallen plaats in solidariteit met de opstanden in Noord-Afrika en voor de verspreiding van de revolutie overal. Er werden pamfletten uitgedeeld, banken en een kantoor van de socialistische mutualiteit krijgen verf over zich heen, de ruiten van één bank moeten eraan geloven. De betogers dragen een spandoek mee "Egypte, Tunesië, hier zoals elders, lang leve de revolutie" en steken vuurwerk, bommetjes en rookbommen af.

Vurig bezoek • Overdag drong een man de rechtbank van Kortrijk binnen. In het gebouw smeet hij een molotovcocktail tegen de deur van het bureau van een rechter. De rechter kon langs een andere deur ontkomen, maar de schade was aanzienlijk. Twee dagen later werd een verdachte opgepakt die zei gehandeld te hebben uit haat "tegen de politie, het gerecht en de maatschappij." Blijkt evenwel dat de man jarenlang politie-agent was in een klein dorp in West-Vlaanderen. Misschien kunnen sommige mensen dan toch nog veranderen?

Kuregem laat weer van zich horen • Op een vrijdagavond werden in Anderlecht een Mercedes-vrachtwagen met oplegger en wat verderop een personenwagen in brand gestoken. Beide voertuigen brandden volledig uit.

Stenen voor security • Een auto van een security-team van de STIB krijgt een steen tegen zijn achterraut wanneer het security team het metrostation van Clemenceau induikt. Dit gebeurde onder het oog van een bewakingscamera van de stad, maar blijkt dat deze camera al maandenlang in panne ligt. Ook aan Saint-Guidon wordt een security-wagen ge vandaliseerd.

Betoging en rellen aan 127bis • Een 40-tal mensen komen samen aan het gesloten centrum 127bis te Steenokkerzeel. In het centrum zijn gevangenen aan het hongerstaken. Enkele dagen geleden werd er een jonge man in elkaar geslagen door de cipiers. Tijdens de samenkomst klimmen enkele betogers over de hekken en breken er rellen uit in het deportatiekamp. Gevangenen stichten brand, klimmen op het dak, slaan ruiten in en vernielen allerlei gevangenismeubilair. Eén gevangene slaagt erin te ontsnappen. Twee vleugels worden verwoest en ontruimd. De gevangenen uit die vleugels worden overgeplaatst naar andere gesloten centra in Merksplas, Vottem en Brugge.

Het wordt ook warm in Merksplas • Eén dag na de rellen in Steenokkerzeel, proberen mensen in het gesloten centrum van Merksplas brand te stichten. De politie moet twee keer interveniëren en 17 gevangenen worden naar de disciplinaire afdeling overgebracht.

Ambassades • Enkele honderden mensen hebben betoogd aan de Marokkaanse en Lybische ambassade in solidariteit met de revoluties die daar aan de gang zijn; er waren evenwel heel wat 'politieke haaien' aanwezig die de revoluties graag zouden willen herleiden tot slogans voor nationalisme of voor een 'democratisch regime'.

Dienstmededeling

Een dik jaar geleden brachten we het eerste nummer van Buiten Dienst uit. De honger is nog niet gestild, de goesting blijft om op regelmatige basis een anarchistisch blad op straat te zien. Een blad dat in de eerste plaats moed wil geven aan zij die hun ketenen proberen te breken en flink wil schoppen tegen de schenen van de ketensmeders.

Alle gelegenheden kunnen goed zijn, sommige voorwendsels zijn al wat klassieker als de andere, maar we grepen dit éénjarig bestaan toch graag aan om jullie uit te nodigen voor een heuse drink... en om de sfeer op voorhand al wat op te stoken... een discussie over de uitdagingen die zulk project met zich meebrengt, de valstrikken op haar weg maar ook de mogelijkheden die het ons kan geven.

Bomalarmen • In Luik werd het volledige winkelcentrum Médiacité ontruimd na een valse bommelding. Een beetje daarna moesten alle rechtszaken in het gerechtsgebouw van Charleroi uitgesteld door een andere valse bommelding. Een belletje... en de machine valt stil?

Libisch consulaat • In Den Haag (Nederland) werd op een solidaire zondagmorgen een molotovcocktail gesmeten tegen de ingang van het Libische consulaat. De schade bleef beperkt, maar deze vertegenwoordiger van het Libische regime werd wel zwartgeblakerd door revolutie.

Proces begonnen • Voor het Brussels Hof van Assisen is onder zware veiligheidsmaatregelen het proces begonnen tegen drie verdachten die ervan beschuldigd worden in 2007 tijdens een nachtelijke overval een politie-agente te hebben doodgeschoten. Met kalashnikovs openden ze het vuur op een interveniërende politie-patrouille. Ook een andere agent raakte toen zwaargewond.

Veel graffiti • De pers maakte melding van vele graffiti's die de laatste tijd verschenen in het Leuvense, graffiti's en ook affiches die oproepen tot solidariteit met de revoluties in de Arabische landen.

Old Skool • Twee mannen ontsnappen uit de gevangenis van Dendermonde. Ze zagen de tralies van hun cel door en dalen af langs aangeknoopte lakens.

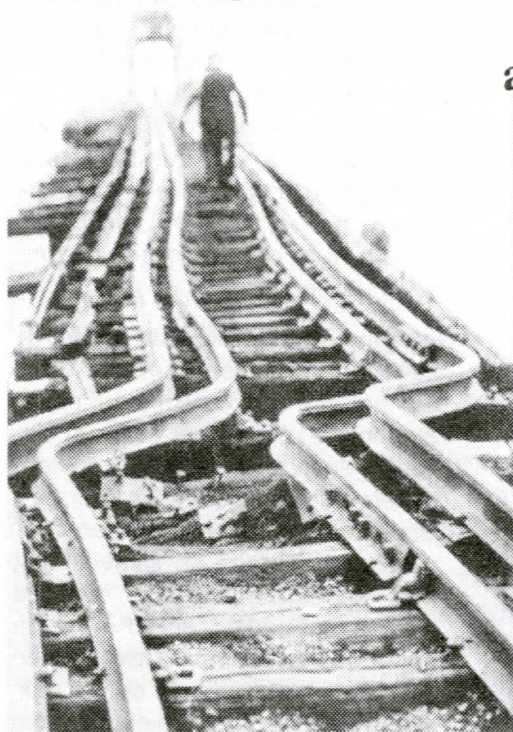
nummer van Buiten Dienst nemen greep uit de vele daden van revolutie. Over het algemeen wil en haar media en journalisten veel ruchtbaarheid geven aan gebeurtenissen, of, meer nog, ze en, misvormen en verminken waarin niemand zich nog kan zien. De Staat wil niemand op een leen brengen – maar wij wel, daarom deze kolommen.

gressie

lag in Brussel al het metro-tram-
keer stil. De luidsprekers in de sta-
en ons te vertellen dat het om een
incident ging. Ergens een tram
? Een technisch defect misschien?
De avond voordien had een man
ffeur aan het einde van z'n shift
gesteld, er ontstond ruzie tussen
le chauffeur verkoopte de man een
en de twee tuimelden in een vecht-
dan zijn er van die honden bij de
e niet snel genoeg kunnen zijn met
brand te roepen en in staking te
e zijn de voorvallen van agressie
eu en we eisen meer veiligheids-
". Minister van mobiliteit Brigitte
en burgemeester van Brussel
hielemans hadden maar even nodig
slissen dat die nieuwe agenten er
Momenteel wordt zelfs overwogen
leger te gaan zoeken. Op termijn
IVB de nieuwe manschappen zelf
tot als dat in kannen en kruiken is
rivéfirma ingeschakeld worden om
e spieren te laten rollen in verschil-
tions, en het MIVB-personeel een
ligheidsgevoel te geven.

ijn snel met staken als het gaat om
ntrole. De solidariteit blijkt altijd
men het heeft over meer blauw op

ls we het even hebben over agres-
metro. Ik, en ik denk dat ik niet
n, heb er enorm mee te kampen.
neel dat metrogebeuren bijzonder
Laatst daalde ik af in een station,
e er poortjes neergezet. Ik wou er
hand mee door wandelen maar was
nel genoeg. Ik werd prompt her-
roodbeleg. Hoorde ik later dat ze
arop deze poortjes dichtslaan zelfs
erkort, omdat velen blijkbaar hun
gden. Maar dus, deze poortjes had-
erder agressief te grazen genomen.
dit nog niet volstond kwam er een
neerd personage op me af die het

toch nog nodig vond me duidelijk te maken
dat wat ik deed niet de bedoeling was. De
man was opgewonden, mja... redelijk agres-
sief zelfs. Eindelijk dan toch op de metro
geraakt. Nog geen twee haltes verder kwam
er een bende in het metrostel die mensen
lastig begon te vallen. Alweer agressie. Ie-
dereen moest een vervoersbewijs voorleg-
gen, diegenen die het vertikt hadden eentje
te kopen werden getraakteerd op een boete.
Diegenen die geen ticket hadden, waarvan
dan de identiteitspapieren werden geëist en
deze niet konden voorleggen, werden vast-
gehouden totdat de politie kwam aandraven
om de persoon te arresteren en indien no-
dig naar een gesloten centrum te voeren. Ik
hoef u waarschijnlijk niet te vertellen dat
deze flikken en controleurs zich agressie en
intimidatie al lang hebben eigen gemaakt,
om zo de mensen altijd opnieuw hun gezag
te doen slikken. Och, agressie, het zal dan
ook hun deel zijn. De controle, de altijd ge-
smeerde samenwerking met de flikken, de
constante afperserij. Redenen genoeg om in
hun enkels te bijten, hun machinerie kapot
te slaan en op hun gezag te spuwen...

agenda

• Donderdag 10 maart

**Als de nacht van antifascisme, de
nacht van de libertairen**

Fascisme wordt openlijk
gepropagandeerd door marginale
bendes zoals het NSV. 10 maart houdt
deze bende weer een optocht door
het Gentse. Maar fascisme en dus
onderdrukking is meer dan dat: het is de
dagdagelijkse sleur waar we allen slaaf
van zijn, het is de baas die je beveelt, de
school die je oplegt wat kennis is. Het
is het web van repressie en controle,
die in stand wordt gehouden door
autoritaire machtsstructuren. Bovenaan
de ladder staan de politici, de banken
en machtige bedrijven, de rechters,
de flikken en de talrijke controleurs.
Zij bepalen dat zij de legitieme macht
hebben en iedere vorm van protest
tegen deze machtsconcentratie wordt
als 'crimineel' en 'buitensporig' bekeken.
Op allerlei manieren proberen ze ons
te verdelen, grenzen te trekken tussen
ons die samen in de miserie leven: de
Vlaming of de Waal, de legaal en de
illegaal, de man en de vrouw,...

Toch kunnen deze fictieve grenzen niet
beletten dat er toch mensen zijn die
inzien dat solidariteit er voor kan zorgen
dat we ons samen bevrijden (vrijheid
om zelf je leven vorm te geven, niet de
plastische vrije markt en alle neoliberale
concepten die hierbij horen). Daarom
roepen we ook op om 10 maart van je
te laten horen en duidelijk te maken dat
je het niet eens bent met de afgekochte
en opgelegde sociale vrede. Deze
nacht vallen we aan wat ons aanvalt.
De boodschap zal duidelijk zijn: we
slikken de autoriteit niet langer. Kom
naar het Gentse of blijf in je eigen
stad en maak daar duidelijk dat iedere
machtsgeile autoritair niet welkom is in
onze levens.

We nemen de straten terug!

[oproep op ovl.indymedia.org]

• Openingsuren **Acrata** - anarchistische
bibliotheek

Elke dinsdag van 16u tot 19u

Elke donderdag van 17u tot 21u

Elke zaterdag van 14u tot 18u

Groot Eilandstraat 32, 1000 Brussel

pour la version francophone:
journalhorservice.blogspot.com

on

Buiten Dienst is een anarchistische krant
die elke drie weken verschijnt. De
krant wordt zowel in het Nederlands als in
Frans gratis verspreid.

contact@hotmail.com

Steunabonnement

Je kan een steunabonnement nemen op
Buiten Dienst door maandelijks een bijdrage
van 5 euro (of meer...) over te maken op het
rekeningnummer 063-4974489-73 (IBAN
BE 27 0634 9744 8973). Vermeld duidelijk
je adres en dan sturen we elk nummer on-

Verdeling

Wil je helpen met de verspreiding van Buiten
Dienst (op straat, in cafés, in vzw's,...),
neem dan contact met ons op. Je kan een
stapel Buiten Dienst komen oppikken in
één van de verdeelpunten die je vindt op
onze website of we kunnen rechtstreeks een